

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

§. IV.

Jam ad effectus ingnorantiæ & Reliquiæ.
nimia credulitatis redeo. His me-
rito accensenda est illa facilitas, qua
Reliquiæ recipiuntur; nam, non mi-
nus quam miracula, caute ad examen
vocandæ sunt. Certum quidem est
& constans, Sanctorum Reliquias esse
honore dignas, easque colendi con-
fuetu-

*Mœurs
Chret. c. 22.*

*sariensis & Lactantius tanta cura funestas mor-
tes Tyrannorum in Acta retulerunt, qui Marty-
res persecuti sunt; constat enim, complures ex
illis persecutoribus tranquilla morte fuisse de-
functos, quin etiam non nullos ad Fidem con-
versos. Unde Lactantio & Eusebio quoque ob-
jici potuisset, Argumentum non semper demon-
strans, nihil demonstrat.*

Mihi vero nec Fleurii axioma erroneum, nec
Eusebius vel Lactantius frustra scripsisse viden-
tur, quia, licet hujusmodi argumenta convincentia
non sint, admodum probabile tamen est, Deum
non nunquam injurias Ecclesiis suis illatas in hoc
seculo ultum fuisse, ideoque Jurium Ecclesiasti-
corum violatores, justo metu incusso, a Sacrile-
ga temeritate cohiberi possunt. Exemplum vin-
dictæ Divinæ habemus ex Veteri Testamento in
Heliodoro, qui ærarium Templi Jerosolymita-
ni expilaturus ab Angelis egregie vapulavit.
Machab. II, 3.

Hist. Eccles. Tom. XIV.

G g

fuetudinem jam primis Ecclesiæ Sæculis viguisse ex genuinis Martyrum Actis atque ex Scriptis Patrum attentus Lector perspexerit. (*) Meminerit etiam eorum, quæ S. Augustinus de Reliquiis S. Stephani & Miraculis ibi patratis memorat. Verum etiam idem S. Doctor testatur, jam sua ætate quasdam Reliquias falsas pro veris fuisse jactatas; nec res est adeo facilis, semper genuinas a supposititiis discernere. Sublata autem fuisset erroris occasio, si antiquorum Christianorum cautio nunquam fuisset contempta. Hi enim prudentissime Sanctorum Sepulchra relinquebant intacta, eorumque corpora alte in terram defossa, ut hodieque Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli Romæ servantur, custodire solebant. Illud

(*) Dem Herrn Siegmund Baumgarten einem Protestanten gefallen die Abhandlungen des Herrn Fleury so wohl, daß er sie in ihrer Gattung als Meisterstücke anrühmet. * Freylich sind es Meisterstücke, aus welchen die Herren Protestanten erkennen sollten, wie übel sie gethan, da sie die Verehrung der Heiligen abgeschaffet, und wie unbillig sie die Katholiken einer Abgötterey beschuldigen.

* im 9. Theil des Nic. 9. Seite.

Illud quoque, studiose Lector, necdum memoria exciderit, quanta constantia S. Gregorius ipsi Imperatrici *III. Epist.* caput S. Pauli mittere denegaverit.^{30.} Nempe satis Reliquiarum petentibus dari existimabant Veteres, si iis particulas lineas prius Sacris Sepulchris impositas, aut velamina, quibus vel Sanctorum sepulchra, vel Altaria connecta fuerant, transmitterent.

Prius Orientales Christiani Reliquias transferre & dividere coeperunt, atque exinde fraudis & deceptionis nata occasio. Ut enim liquido constare posset, an genuinae essent Reliquiae, certam esse oportuisset earum originem, & cognosci, in quorum manus ab initio usque ad postrema tempora devenissent, quod non adeo difficile in Ecclesiae exordiis fuit. Sed post elapsa complura saecula facile negotium erat non vulgus modo, sed etiam Episcopos parum doctos & Disciplinae non intentos decipere. Postquam vero editis legibus decretum, ne ulla Ecclesia aut ullum Altare consecraretur, nisi adessent Sanctorum

G g 2

Reli-

Reliquiæ, cum necessitas urgeret unde unde aliquas comparandi, obstupescendi non est locus, eas ad examen rigidum non fuisse vocatas. Sordida deinde cupiditas Oblationes & peregrinationes, quibus opulentia in civitates invehebatur, quibusdam Ecclesiis parandi, multo laxius Clericorum avaritiæ satiandæ modum aperuit.

Ego vero nolo his reflexionibus, ad omnes Reliquias generaliter pertinentibus, singulis detrahere. Absit! scio enim Reliquias dari nulli suspicioni obnoxias, videlicet corpora Sanctorum Patronorum cujuslibet Ecclesiæ, ubi mortui sunt, & exinde semper magno honore culti. Tales sunt Parisiis S. Dionysius, S. Marcellus, S. Genovefa; nam quamvis turbulentis Normannorum temporibus eorum Reliquiæ translatae fuerint, nunquam tamen locus, in quo asservabantur, hominum memoriam fugit. Quod spectat ad alias, examen instituendum cujuslibet Episcopi prudentiæ relinquo, & id solum moneo, multo majore sollicitudine in illa-

illarum originem esse inquirendum, quæ per complura Sæcula ignotæ, in Sæculis obscuris & ignorantiae tenebris obfuscatis subito apparuerunt, aut quæ a remotis Regionibus allatæ dicuntur, ignorantibus cunctis, quomodo & a quo servatæ & quomodo translatae fuerint. His non obstantibus credo, Deum Scrutatorem humani cordis, propitium esse devotioni populorum, qui nulla alia moti intentione, quam Sanctos colendi, Reliquias a pluribus Sæculis venerationi publicæ expositas bona fide convenienti honore prosequuntur.

Ergo accurate distinguenda sunt, quæ de fide Catholica creduntur, scilicet, utilem esse Christianis, Sanctorum in Coelis pro ipsis intercessionem & venerationem Reliquiarum, ab illis abusibus, quos ignorantia & depravati hominum affectus invexerunt, dum non solum Fideles in ipso facto decipi se passi sunt, honorem falsis Reliquiis exhibentes, sed etiam veris Reliquiis plus quam par est virtutis tribuerunt, eas tanquam Præsidium in-

G g 3 falli-

fallibile habentes, quo quibusve privatis atque etiam totis Civitatibus omne genus Benedictionis tam in temporalibus, quam in Spiritualibus conciliaretur. Etiam si præsentia Sanctorum adhuc viventium & inter nos versantium frueremur, ea non magis saluti nobis esse posset, quam ipsius JESU Christi præsentia, qui in Evangelio diserte comminatur in hunc modum: *Tunc incipietis dicere*

Luc. 13. 26. ad Patrem familias: manducavimus coram te & bibimus, & in plateis nostris docuisti. Et dicet vobis: nescio vos unde sitis. Igitur Reliquiarum utilitas in eo sita est, quod Sanctorum memoriam reducant, nosque ad imitandum virtutes eorum excitent. Secus Reliquiarum aut Sacrorum locorum præsentia nos non salvabit, sicut Templum nihil profuit Judæis, quibus Propheta exprobrabat, quod confiderent in verbis mendacii dicen-

Jerem. 7. 4. tes: Templum Domini! Templum Domini! & tamen mores suos non emendarent.